

**ЗАКОНОДАВЧІ ОСНОВИ ЕЛЕКТРОННОГО ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ:
ТЕОРЕТИЧНИЙ ТА ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ****LEGISLATIVE BASIS OF ELECTRONIC EXECUTIVE PROCEEDINGS:
THEORETICAL AND PRACTICAL ASPECTS**

Котвяковський Ю.О., к.ю.н.,
доцент кафедри правосуддя та філософії
Сумський національний аграрний університет

Лук'янченко Д.В., аспірант кафедри правосуддя та філософії
Сумський національний аграрний університет

Стаття зосереджується на вивченні законодавчих основ електронного виконавчого провадження в контексті сталого розвитку України. Досліджуються теоретичні та практичні аспекти цієї теми, розглядаючи сучасні вимоги до правового регулювання електронного виконавчого процесу. Основна увага приділяється ролі електронного виконавчого провадження у впровадженні сучасних технологій та підвищенні ефективності правосуддя.

У статті висвітлено ключові етапи становлення електронного судочинства у світі та Україні. Зокрема наголошується, що ідея електронного документування у судовій системі США починає реалізовуватись ще в 70-х роках XX століття і пов'язується з розробкою системи відкритого доступу до судових електронних реєстрів, відомої як «Public Access to Court Electronic Records» (PACER). Початок широкого використання інформаційних технологій у судочинстві пов'язується з підписанням Декларації про європейську політику у сфері нових інформаційних технологій 7 травня 1999 року, Окінавської Хартії глобального інформаційного суспільства 22 липня 2000 року та ряду інших міжнародних документів. Початок впровадження електронних технологій у вітчизняне судочинство та виконавче провадження пов'язується з прийняттям Закону України «Про Концепцію Національної програми інформатизації» від 4 лютого 1998 року та запровадження у 2003 р. електронного реєстру виконавчих проваджень.

Авторами досліджено теоретичні аспекти електронного виконавчого провадження, включаючи його роль у впровадженні електронних технологій та забезпеченні доступу до правосуддя для всіх верств суспільства.

Оглянуто практичний досвід впровадження електронного виконавчого провадження в Україні, включаючи визначення ключових проблем та окреслено напрямки можливого їх вирішення.

Розглянуто вплив електронного виконавчого провадження на судову та виконавчу практику, в тому числі зростання ефективності, зменшення адміністративних витрат та поліпшення доступності правосуддя.

Стаття важлива для розуміння сучасного стану та перспектив розвитку електронного виконавчого провадження в Україні. Вона може бути корисною для фахівців у галузі права, державних службовців, науковців та всіх, хто цікавиться питаннями правосуддя та правозастосування в сучасному цифровому світі.

Ключові слова: електронне виконавче провадження, доступ до правосуддя, судове рішення, виконавчий процес, цивільний процес.

The article focuses on the study of the legislative foundations of electronic executive proceedings in the context of sustainable development of Ukraine. The theoretical and practical aspects of this topic are studied, considering the modern requirements for the legal regulation of the electronic executive process. The main focus is on the role of electronic executive proceedings in the implementation of modern technologies and increasing the efficiency of justice.

The article highlights the key stages of the development of electronic justice in the world and in Ukraine. In particular, it is emphasized that the idea of electronic documentation in the US court system began to be implemented in the 70s of the XX century and is associated with the development of a system of open access to court electronic records, known as "Public Access to Court Electronic Records" (PACER). The beginning of the widespread use of information technologies in the judiciary is associated with the signing of the Declaration on European policy in the field of new information technologies on May 7, 1999, the Okinawa Charter of the Global Information Society on July 22, 2000, and a number of other international documents. The beginning of the implementation of electronic technologies in domestic judicial and executive proceedings is associated with the adoption of the Law of Ukraine "On the Concept of the National Informatization Program" dated February 4, 1998 and the introduction in 2003 of the electronic register of executive proceedings.

The authors researched the theoretical aspects of electronic executive proceedings, including its role in the introduction of electronic technologies and ensuring access to justice for all sections of society.

The practical experience of the introduction of electronic executive proceedings in Ukraine was reviewed, including the identification of key problems and directions for their possible solution were outlined.

The impact of electronic executive proceedings on judicial and executive practice is considered, including the increase in efficiency, reduction of administrative costs and improvement of access to justice.

The article is important for understanding the current state and prospects for the development of electronic executive proceedings in Ukraine. It can be useful for legal professionals, government officials, academics, and anyone interested in justice and law enforcement in today's digital world.

Key words: electronic executive proceedings, access to justice, court decision, executive process, civil process.

Постановка проблеми. Використання сучасних електронних сервісів має велике значення в контексті примусового виконання судових рішень і рішень інших органів. Це свідчить про потребу удосконалення існуючих процедур пошуку майна боржника, застосування стягнення на майно боржника, зокрема у виконавчих провадженнях щодо стягнення заборгованості, а також про збільшення відсотка фактично виконаних судових рішень. У контексті сталого розвитку України виникає необхідність глибокого теоретичного та практичного аналізу законодавчих засад електронного виконавчого провадження. Завданням дослідження є виявлення та аналіз проблем, пов'язаних із законодавчими

аспектами електронного виконавчого процесу в Україні. Серед основних проблем можуть бути відсутність чіткого регулювання в електронному середовищі, недостатня адаптація законодавства до сучасних вимог технологічного розвитку, а також відсутність ефективних механізмів контролю за виконанням електронних виконавчих документів. Таким чином, актуальність дослідження полягає у вирішенні цих проблем для забезпечення ефективності та прозорості електронного виконавчого процесу в Україні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження засвідчили, що вплив електронних технологій на суспільство був об'єктом аналізу для таких авторів,

як О. В. Андросук, О. О. Берназюк, Н. Ю. Голубєва, О. О. Денісова, В. В. Лапінський, О. В. Співаковський, В. М. Стратонов, М. І. Шерман, А. В. Кожевнікова, та інші. Проте, на сьогодні в Україні залишаються недостатньо дослідженими теоретичні та правові аспекти, а також питання практичного застосування, електронних технологій у виконавчому процесі.

Мета статті. Дана стаття спрямована на визначення теоретичних та правових основ використання електронних технологій у виконавчому процесі, а також їх практичної реалізації в умовах сталого розвитку. Метою є також обґрунтування шляхів та напрямів розвитку та удосконалення відповідного законодавства.

Виклад основного матеріалу дослідження. Поява різних підходів до розвитку електронних технологій у цивільному та виконавчому процесах зумовлена теоретичним аналізом швидкого впровадження інформаційних технологій у судочинство та їх цифровізації. Прогрес у наукових дослідженнях відображав поетапну зміну технічного обладнання судів. З цього можна зробити висновок, що розвиток наукового розуміння електронного правосуддя є результатом технологічного розвитку судової системи України.

У провідних країнах світу, таких як Австрія, Велика Британія, Італія, Канада, Німеччина та США, активно використовуються можливості електронного судочинства. Наприклад, у США ідея електронного документування в судах почала розвиватися ще в 70-х роках ХХ століття. Спочатку це стало предметом державного експерименту через розробку системи відкритого доступу до судових електронних реєстрів, відомої як «Public Access to Court Electronic Records» (PACER) [1].

Розвиток законодавства у сфері використання досягнень електронних технологій відбувається під впливом як міжнародних нормативних актів, так і досвіду окремих країн. З'явилася значна кількість правових документів, спрямованих на створення ефективного механізму регулювання інформаційного суспільства, які варто ретельно вивчити.

Початок використання інформаційних технологій у судочинстві датується 7 травня 1999 року, коли була підписана Декларація про європейську політику у сфері нових інформаційних технологій [2]. Пізніше, 22 липня 2000 року, було прийнято Окінавську Хартію глобального інформаційного суспільства, де зазначалося, що інформаційно-комунікаційні технології стають важливими факторами, що впливають на формування суспільства у ХХІ столітті [3]. Пізніше, у період з 10 по 12 грудня 2003 року під егідою ООН було досягнуто значного прогресу у впровадженні інформаційних технологій за рахунок підписання чотирьох ключових документів, які стали результатом Всесвітньої Саміти інформаційного суспільства (Женєвська Декларація принципів, Женєвський План дій, Туніське зобов'язання та Туніська програма для інформаційного суспільства).

Далі було прийнято також ряд важливих міжнародних документів, які відіграли ключову роль у формуванні та розвитку електронних технологій. Це включало:

1. Міжнародний стандарт з діловодства та документообігу.

2. Документи Комісії ООН з права міжнародної торгівлі ЮНСІТРАЛ (UNCITRAL), серед яких варто виділити Типовий закон про електронні підписи 2001 року, який надав юридичну визначеність електронному підпису [4].

4 лютого 1998 року прийнято Закон України «Про Концепцію Національної програми інформатизації», який визначив «головним пріоритетом інформатизацію стратегічних сфер розвитку економіки, безпеки та оборони держави, а також соціальної сфери» [5].

Зміни щодо можливості віддаленого доступу сторін до виконавчого провадження розпочалися у 2003 році,

коли був запроваджений електронний реєстр виконавчих проваджень. Його адміністратором стало державне підприємство «Інформаційний центр» Міністерства юстиції України [6]. Етап формування та розвитку електронних технологій у виконавчому процесі почався у 2003 році, коли було затверджено «Положення про Єдиний державний реєстр виконавчих проваджень» Наказом Міністерства юстиції України від 20 травня 2003 року під номером 43/5 (на даний момент втратив чинність) [7].

Значною подією стало набуття чинності статей 8 та 9 Закону України «Про виконавче провадження» від 2 червня 2016 року під номером 1404-VIII, 5 січня 2017 року. Ці норми відкрили шлях до функціонування автоматизованої системи виконавчого провадження, спрямованої на реєстрацію документів та дій виконавчого процесу. Крім того, затверджене «Положення про автоматизовану систему виконавчого провадження» Наказом Міністерства юстиції України від 5 серпня 2016 року під номером 2432/5 сприяло цьому процесу [8].

Новелою, варто відзначити, є досить неординарний елемент автоматизованої системи – це систематизована база даних про боржників, відома як Єдиний реєстр боржників. За своєю суттю це реєстр в межах загального реєстру, що означає практично створення ще одного електронного реєстру, який містить інформацію про відкриті виконавчі провадження щодо конкретної особи.

Реалізація реформи системи виконання судових рішень призвела до створення цифрової інформаційної системи у виконавчому процесі. Ця система дозволяє сторонам виконавчого провадження отримувати доступ до бази даних автоматизованої системи виконавчого провадження через інструменти електронної ідентифікації.

Початок розробки Автоматизованої системи виконавчого провадження (АСВП – далі) відзначено у вересні 2016 року, а через три місяці вже була представлена й впроваджена перша робоча версія. У результаті була створена резервна копія всієї інформації з Єдиного державного реєстру виконавчих проваджень, яка на даний момент доступна у Автоматизованій системі, хоча з деякими обмеженнями [9].

Підтримуємо точку зору І. В. Лимаря про те, що введення автоматизованої системи виконавчого провадження, що включає в себе реєстрацію виконавчих документів, документів виконавчого процесу та фіксацію виконавчих дій, слід розглядати як розвиток інформаційного забезпечення процесу примусового виконання [10]. Правове регулювання роботи автоматизованої системи виконавчого провадження здійснюється Законом України «Про виконавче провадження» [11], та наказом Міністерства юстиції України від 05.08.2016 р. «Про затвердження Положення про автоматизовану систему виконавчого провадження» [12].

Внаслідок впровадження АСВП створено сервіс, який полегшує сторонам процес подання заяв, скарг, клопотань і пред'явлення документів для виконання, а також надає можливість відстежувати хід виконавчого провадження прямо з системи. Суть доступу сторін до АСВП полягає в тому, що вони дистанційно можуть переглянути матеріали виконавчого провадження, тобто вже не треба шукати виконавця, котрий відкрив виконавче провадження, стояти в черзі для того, щоб дізнатися деталі справи. Достатньо зайти на сайт, ввести реквізити сторін для доступу до виконавчого провадження (які містяться на Постанові про відкриття виконавчого провадження з ідентифікатором) і відслідковувати всі документи, котрі наявні у виконавчому провадженні, а також дії, котрі вчиняє виконавець для забезпечення виконання провадження, шляхом оформлення їх як запитів або постанов.

До прикладу безконтактності та доступності сучасного виконавчого процесу можна віднести запуск нової послуги «виконавче провадження» у додатку державних послуг «Дія» (держава у смартфоні), яке здійснено Мініс-

терством цифрових трансформацій України з жовтня 2020 року. Ця послуга дозволяє громадянам отримувати інформацію про виконавче провадження, а боржникам оплачувати свої заборгованості онлайн [13], але для того, щоб користуватися цією послугою, боржнику потрібно завантажити вказаний додаток на свій смартфон, оскільки інші мобільні пристрої не підтримують його. Тому не кожному боржникові доступна ця послуга.

Один із наступних кроків, спрямованих на удосконалення виконавчого процесу, полягає у подальшій автоматизації цього процесу, оновленні програмного забезпечення Автоматизованої системи виконавчого провадження та розширенні електронного обміну інформацією з реєстрами інших державних органів. Це дозволить виконавцям мати повний доступ до інформації про боржника, а також оптимізувати процес та скорочувати строки виконавчого процесу.

Ми погоджуємося з точкою зору С. Белікової та В. Попової стосовно того, що впровадження автоматизованої системи виконавчого провадження спрямоване на забезпечення прозорості та ефективності у виконавчому процесі, а також на своєчасне та повне виконання судових рішень. Такий підхід особливо важливий для вирішення проблеми тривалого невиконання виконавчих документів та усунення фактів бездіяльності чи неналежного виконання обов'язків виконавцями [14].

Використання сучасних електронних технологій у виконавчому процесі має великий потенціал і приносити користь не лише виконавцям (чи то державним, чи приватним), а й боржникам і стягувачам. Для виконавців електронні технології дозволяють спростити та прискорити процес роботи, наприклад, шляхом автоматизованого створення процесуальних документів чи автоматичної відправки запитів. У той же час, для стягувачів застосування інформаційних технологій у виконавчому процесі дозволяє оперативніше пред'являти виконавчі документи до виконання чи подавати інші заяви (клопотання). Щодо боржників, вони мають можливість онлайн відстежувати свої заборгованості та навіть погашати їх без сплати виконавчого збору.

Однак, як уже неодноразово підтверджувалося усі системи дають збій у тих чи інших ситуаціях, так сталося із АСВП на початку повномасштабного вторгнення росії на території незалежної України 24 лютого 2022 року. Робота Єдиних та Державних реєстрів, що перебувають під управлінням Міністерства юстиції України, тимчасово припинена Державним підприємством «Національні інформаційні системи». Це було оголошено на їхньому офіційному веб-сайті, без наявності відповідного нормативного акта. Тобто з цього моменту діяльність державних і приватних виконавців фактично була заморожена. В квітні 2022 року частково почалося відновлення доступу виконавців до АСВП, однак доступ до нього отримали лише державні виконавці, що суперечило наказу Міністерства юстиції України № 1310/5 «Про деякі питання доступу до АСВП та Єдиного реєстру приватних виконавців України на період дії воєнного стану» [13], котрий гарантував рівний доступ до АСВП державних і приватних виконавців. Однак, на даний момент приватні виконавці вже мають доступ до АСВП і процес виконання рішення суду продовжується.

Також, в рамках даного дослідження варто зазначити, що електронне виконавче провадження не можливо уявити без Єдиного реєстру боржників, котрий утворено відповідно до Закону України «Про виконавче провадження» від 2 червня 2016 року, що набрав чинності 5 жовтня 2016 року, та «Положення про автоматизовану систему виконавчого провадження», затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 5 серпня 2016 року [15]. С. Белікова та В. Попов зазначають, що наявність такого реєстру дає змогу виконавцям співпра-

цювати з нотаріусами, органами, що здійснюють реєстрацію майна, та державними реєстраторами, а також виявляти майно боржника у разі його приховування або відчуження [14]. Варто зазначити, що Єдиний реєстр боржників не є єдиним онлайн-ресурсом, де міститься інформація про боржника. Мета ведення даного реєстру полягає у оприлюдненні в режимі реального часу інформації щодо невиконаних майнових зобов'язань боржників. Після запуску роботи Єдиного реєстру боржників у Мін'юсти було відзначено, що виконавець зобов'язаний одночасно з винесенням постанови про відкриття виконавчого провадження внести відомості про боржників, які мають зобов'язання перед фізичними чи юридичними особами згідно з судовими рішеннями та рішеннями інших органів [15]. Однак, як свідчить практика виконавці цього обов'язку дотримуються не завжди. Для прикладу, у справі № 160/19134/22, котра розглядалася Дніпропетровським окружним адміністративним судом проблема стосувалася саме неможливості виключення особи з Єдиного реєстру боржників [16]. Обставини справи полягали у тому, що Особу 1 було притягнуто до адміністративної відповідальності, згідно статті 130 Кодексу України про адміністративні правопорушення, згодом судом апеляційної інстанції постанову відносно особи було скасовано, однак в проміжок часу між ухваленням рішення суду першої інстанції та апеляційним оскарженням було відкрито виконавче провадження та відомості про Особу 1 були включені до Єдиного реєстру боржників. Після того, як Особа 1 отримала рішення суду на свою користь він звернувся до виконавчої служби з метою виключення відомостей про себе з Єдиного реєстру боржників, однак йому було відмовлено у цьому з мотивів того, що виконавчий документ уже повернутий стягувачу, виконавче провадження закрито, а отже у виконавця немає підстав виключати відомості про Особу 1 з Єдиного реєстру боржників. В даній справі суд погодився з доводами Особи 1 і виконавчу службу було зобов'язано виключити відомості про нього як боржника з Єдиного реєстру боржників.

Правовий наслідок того, що відомості про особу включені у Єдиний реєстр боржників полягає у тому, що відповідно до частини 3 статті 9 Закону України «Про виконавче провадження» боржник обмежений у праві реалізації свого майна.

Також в рамках даного дослідження варто розкрити функціонування автоматизованого арешту коштів боржника в рамках виконавчого провадження. Вперше автоматизований арешт коштів боржника був впроваджений на виконавчих документах щодо стягнення аліментів на підставі Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо створення економічних передумов для посилення захисту права дитини на належне утримання» № 2475-VIII від 03.07.2018 року, який вніс певні зміни до Закону України «Про виконавче провадження». Однак повноцінно даний механізм не запрацював. У липні 2020 року Україна та ЄС уклали Меморандум і Кредитну угоду на отримання «виняткової» макрофінансової допомоги Європейського Союзу в розмірі 1,2 млрд євро. Закон № 825-IX від 25.08.2020 року, який ратифікував меморандум, було підтримано Верховною Радою України. Згідно з цим законом, для ефективного відновлення законних вимог, органи державної влади повинні допомагати у блокуванні коштів на банківських рахунках, надаючи дозвіл на електронний зв'язок між виконавцями та банками [1].

Автоматизований арешт коштів передбачає інформаційну взаємодію між виконавцем і банками. Процес включає такі етапи: 1) виконавець через АСВП надсилає запит щодо наявності та стану рахунків боржника, 2) банк надає відповідь щодо наявності рахунку протягом години, 3) виконавець вносить та направляє через АСВП до банку електронну постанову про арешт коштів, 4) арешт

коштів здійснюється на рахунку, і банк повідомляє про це виконавця, 5) виконавець формує платіжну вимогу для примусового списання коштів і надсилає її банку, 6) кошти перераховуються банком на рахунки державної виконавчої служби або приватного виконавця, а потім до стягувача.

Однак, дослідження впровадження автоматизованого арешту коштів боржника в практиці виконавчого процесу показує, що замість ефективної роботи системи автоматизованого електронного арешту коштів маємо справу з «електронним листуванням».

Відповідно до процедури, вирішення про зняття арештованих коштів приймається відповідальним працівником банку, але його внутрішня інформаційна система лише повідомляє про необхідність цього. Списання коштів з рахунку відбувається автоматично лише після того, як працівник банку надсилає платіжну вимогу у паперовому вигляді з печаткою та підписом. Проте ця незручність системи також впливає на громадян. Дійсно ефективна автоматизована система має передбачати негайне зняття з рахунків боржника визначеної суми коштів, щоб він міг використовувати залишок без обмежень. У разі незаконного зняття коштів боржник повинен мати можливість оскаржити цю операцію. Однак зараз виконавці блокують всі рахунки боржника, і він може користуватися ними лише після довготривалої процедури їх розблокування [17]. Запровадження автоматизованого арешту коштів боржника починаючи з квітня 2021 року, разом з автоматизацією процесу надходження виконавцями інформації про банківські рахунки фізичної особи-боржника та суму коштів на них, дозволяє виконавцям без перешкод накладати на них арешт у режимі онлайн. Це відчутно спрощує процедуру, яка раніше виявлялася дуже складною на практиці.

Оновлення наказу Міністерства юстиції України від 23.03.2021 року № 1061/5, яке розширило порядок автоматизованого арешту коштів боржників у банках, стало причиною того, що боржники тепер можуть непередбачено втратити гроші на своїх рахунках. Таке оновлення відноситься не лише до проваджень за стягненням аліментів, а й до інших видів виконавчих процедур, а також передбачає автоматизацію процесу надання виконавцями інформації про банківські рахунки боржника та суми на них [14].

Для фізичних осіб-боржників у виконавчому процесі, що перебувають у Єдиному реєстрі боржників, нововведення включали можливість державних та приватних виконавців накладати арешт на їх банківські рахунки онлайн, включаючи карткові та соціальні рахунки. Це дозволило примусово стягувати кошти за різними видами заборгованості, такими як аліменти, комунальні платежі, штрафи за порушення ПДР та інші, на які раніше не було доступу для виконання. Раніше інформацію про кошти на рахунках боржників в банках отримували виконавці через запити до Державної фіскальної служби України, проте вона стосувалася лише рахунків юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців.

Для забезпечення повноцінного автоматизованого арешту коштів боржника пропонується повністю автоматизувати цю виконавчу процедуру за допомогою штучного інтелекту в рамках виконавчого провадження. Це означає не лише накладення арешту на рахунки боржника через Автоматизовану систему виконавчого провадження у банках, небанківських надавачів платіжних послуг та емітентів електронних грошей, але й автоматизоване списання коштів з їх рахунків у автоматичному режимі. Це вимагає

обов'язкового підключення всіх суб'єктів, що надають послуги з відкриття рахунків або електронних гаранцій, до цієї системи через законодавчу імперативну вимогу. Невиконання цієї вимоги має бути супроводжене відповідальністю надавачів банківських послуг.

Для забезпечення можливості виконавців автоматично накладати арешт на рахунки і списувати кошти боржника необхідно встановити процедуру, що охоплює створення, передачу та перевірку платіжних вимог для примусового списання коштів під час виконання судових рішень та рішень інших органів у електронній формі.

Однією з проблем автоматизованого арешту коштів боржника є потреба визначення статусу рахунку, що має важливе значення для можливості накладення арешту на нього та примусового списання коштів. На даний момент і у судових інстанціях думки стосовно визначення статусу рахунку розділилися: дехто дотримується думки про те, що рахунки, на які отримується заробітна плата, віднесені до звичайних поточних рахунків, оскільки їх не нормативно визначено як рахунки із спеціальним режимом використання. Банківське законодавство не містить визначення такого типу рахунків як «зарплатний» таку думку можна прослідкувати у судових рішеннях, зокрема по справі № 640/24691/19 від 26.03.2020 року [18]. Інша позиція існує, коли суд дотримується думки, що накладення арешту на грошові кошти боржника порушує його право на отримання заробітної плати є необґрунтованим, аналогічна позиція викладена у справі № 640/24691/19 від 26.03.2020 [19].

Останнім часом спостерігається зміна підходу виконавчої та судової практики стосовно зарплатних рахунків. Проте важливим питанням залишається незгодженість того, хто має визначати статус такого рахунку: державний чи приватний виконавець. Вважаємо, що це питання повинно бути чітко врегульоване відповідними нормами Закону України «Про виконавче провадження».

На нашу думку, сам лише факт переведення виконавчого провадження в площину електронного не вирішить комплексної проблеми низького виконання рішення судів, недовіри громадськості до виконавців, варто розглядати рішення даних проблем глобально. Спочатку важливо вирішити проблеми матеріально-технічного та кадрового забезпечення виконавчого процесу. Паралельно з цим ми варто розвивати сервіс «Електронне виконавче провадження» та інші ефективні механізми стягнення, такі як використання сучасних електронних технологій, наприклад, штучний інтелект тощо. Впровадження нової інформаційної системи покращить швидкість виконавчого провадження і розширить можливості отримання інформації про нього.

Висновки. Україна, перебуваючи на шляху сталого розвитку, активно вдосконалює законодавчі засади електронного виконавчого провадження. Це відображається у впровадженні сучасних електронних технологій та вдосконаленні правового поля. Із урахуванням теоретичних аспектів електронного виконавчого провадження, важливою стає практична реалізація цих знань в роботі судових та виконавчих органів.

Продовження роботи над законодавчими засадами електронного виконавчого процесу є важливим кроком для забезпечення ефективності та прозорості в правосудді. Розвиток цих аспектів не лише сприятиме підвищенню довіри до правосуддя в Україні, але й стане ключовим фактором для сталого розвитку країни в цілому.

ЛІТЕРАТУРА

1. Кожевнікова А.В. Цифровізація правосуддя в умовах воєнного стану. Матеріали Всеукраїнської наукової конференції студентів і аспірантів, присвяченої Міжнародному дню студента – (14–18 листопада 2022 р.). – Суми, 2022. – С. 377.
2. Declaration of the committee of ministers Council of Europe on a European policy for new information technologies: Adopted by the Committee of Ministers on 7 May 1999, at its 104th Session). URL: <https://rm.coe.int/native/09000016805359c6>.
3. Okinawa Charter on Global Information Societ. URL: <https://www.mofa.go.jp/policy/economy/summit-2000/documents/charter.html>.

4. UNCITRAL Model Law on Electronic Signatures with Guide to Enactment. 2001. URL: <https://uncitral.un.org/sites/uncitral.un.org/files/mediadocuments/uncitral/en/ml-elecsig-e.pdf>.
5. Про Концепцію Національної програми інформатизації: Закон України від 4 лютого 1998 року № 75/98-ВР База даних «*Законодавство України*». URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/75/98-вр>.
6. Shcherbak S.V. Executive process: establishment and prospects of development. Law in the postmodern epoch: general characteristics and manifestation particularities in separate law branches: Scientific monograph. Riga, Latvia: «Baltija Publishing». 2023. С. 699–729. DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-284-5-28>.
7. Про затвердження Положення про Єдиний державний реєстр виконавчих проваджень: Наказ Міністерства юстиції України від 20.05.2003 N 43/5. (втратив чинність 05.08.2016). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0388-03#Text>.
8. Положення про автоматизовану систему виконавчого провадження: Наказ Мін'юсту України від 05.08.2016 р. № 2432/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1126-16#Text>.
9. Шерстюк І., Ковалко Н. Техніко-економічний аналіз автоматизованої системи виконавчого провадження. Проект ЄС «Право-Justice», 2020. 14 с.
10. Лимарь І. В. Реформа системи виконання судових рішень: передумови та перспективи розвитку. Проблеми законності, 2018. Вип. 143. С. 90–98. DOI: 10.21564/2414-990x.143.143333.
11. Про виконавче провадження: Закон України від 02.06.2016 р. № 1404–VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1404-19/conv#Text>.
12. Положення про автоматизовану систему виконавчого провадження: Наказ Мін'юсту України від 05.08.2016 р. № 2432/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1126-16#Text>.
13. Щербак С. В., Кожевникова А. В. Інформаційні технології і виконавчий процес. «Юридичний науковий електронний журнал» № 1, 2022. С. 117–121. DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2022-1/27>.
14. Белікова С., Попова В. Виконавче провадження: порівняльно-правовий аналіз законодавства України та Болгарії. Вісник Національної академії прокуратури України, 2017. № 4. С. 104–110.
15. Кошти з банківських рахунків боржників не списуватимуть автоматично, 06.07.2021 Міністерство юстиції України: веб-сайт. URL: <https://minjust.gov.ua/news/ministry/koshti-z-bankivskih-rahunkiv-borjnikivne-spisuvatimut-avtomatichno>.
16. Рішення Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 23.02.2023 р., справа № 160/19134/22. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/109400033>.
17. Shepurny V. What system for the execution of court decisions is needed for the integration of Ukraine into the EU. Economic Truth website, 2022. URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2022/07/27/689668/>.
18. Рішення окружного адміністративного суду м.Києва від 26.03.2020 р., справа № 640/24691/19. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/88428685>.
19. Постанова Миколаївського апеляційного суду від 18.05.21 р., справа № 488/89/18. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/96990589>.